

26.3.53, יום ח'

יצאתי בבוקר עם מטקד הדרום לכביש טרור שנפתח היום רשמית. פולה
נהבכה כפתיחה. מבצע הנדסי ומסקי מסדרגה ראשונה. באו כאלף וחמש מאות איט.

חזרתי לח"א.

27.3.53, יום ו'

הוצאתי במסגרת בגבעתיים לפני 1200 קציני צה"ל (כרכ סרן ומעלה) על בעיות
חיסוד של מדיניותנו ומכחוננו.

אח"כ קבלה מנים לנשיא במשרד הרטסכל וארוחת צהרים.

- בטש עשרה בידור עם מטה ורטסכל על

- שיחה עם מטה נצר על נחל. חייבתי אותו לחשאר עד ספטמבר.

28.3.53, יב' ניסן

בא אבלי חיים למקוב לני הזמנתי. הוא רובה ללמוד באנגליה היסטוריה
ולרכוש השכלה כללית. הסכמתי בכל לב. ביקשתי ללמוד גם כל מה שאפשר בעניני
צבא. הקורסים שאנחנו עברו (מ.מ., ריזין) הוא עבר כבר בהיותו בצבא הבריטי.
לכ"ס גבוהים לא מקבלים זרים. מציע ליורטו לע"ע דן, אח"כ - לנדוי.

- ישיבת הועדה המדינית לבידור מדיניות חוץ - יחסינו עם ארה"ב ואנגליה, משח הרצה שעתיים, במקום נאום וויכוח ניסחתי בכתב 13 תנחות והקראתי לוועדה.
1. לא חיכנן נייטרליות שלנו במקרה של מלחמת עולם - אם תפרוץ.
    - א) מפני שהצודים לא יחשבו בנייטרליות זו אם תפריע להם.
    - ב) מפני שכיכוש רוסייה הוא קיצה של המדינה והציוניות.
    - ג) מפני שאפילו כבוש זמני של ישראל ע"י רוסייה היא היסול המדינה.יחזרו מיד הפליטים הערבים ואולי גם יגרשו היהודים.
  2. אם תפרוץ מלחמה יזקקו ארצות החופש לנו כמעט כמו שאנו נזקקים להם. לא אמריקא ולא אנגליה יוכלו לשלוח הנה רבע מיליון חיילים במקום היילינו. יזקקו גם למוטנציאל האינדוסטריאלי והמדעי שלנו.
  3. יש הבדל עצום - מבחינה עולמית - בין ערכנו הצבאי ובין ערכנו הפוליטי. הערבים מבחינה צבאית ערכם כמעט אפס, מבחינה פוליטית - עצום. ולהיפך. מבחינה צבאית במח"ת ערכנו גדול, מבחינה מדינית כמעט אפס.
  4. ערך צבאי מתגלה ונחשב רק בשעת מלחמה. וכל זמן שאין מלחמה או סכנה רצינית של מלחמה קובע השיקול המדיני. מכאן הסכנות המדיניות הצפויות לנו.
  5. משום כך כוחם של הערבים יפח בתקופת הטרור-מלחמתית, ורק חשש רציני של מלחמה יזקיק העולם החדש לישראל. וכל הרואפס חשש זה - מעריכים אוחנו.
  6. לנו דרושה עזרה צבאית מיד, ולא רק בבוא מלחמת עולם. כי אנו חייבים להחכונן לא רק למלחמת עולם. לנו יש סכנה ערבית.
  7. לנו נשקפת סכנה מעצמה צבאית שחינתן לערבים, כי עזרה זו תנוצל נגדנו גם אם לא הבוא מלחמת עולם או לפני בואה.

8. אנגליה אינה יכולה עוד להיות גורם זכריע במרחב החיכוך לא בימי שלום ולא בימי מלחמה. ובאזור זה כוחנו יכה ככוחם, ושתוף פעולה בינינו יתכן רק על בסיס של שוויון והדדיות, כמו בין אנגליה והדומיניונים. אנגליה של אידן לא מוכנה ולא מוכשרה לכך.
9. כדינורה אנגליה במה"ח היא עוינת לנו, ויש להספיע זאת באזני האנגלים והאמריקנים.
- הצורה הצלוסה אין לה ערך מהצדדים שלה, אלא מהצדדים אמריקניים. יש ניגודי אינטרסים בין צרפת ובין אנגליה. צרפת במה"ח היא ידידהנו מהוך אינטרס עצמי, אנגליה - עוינת. כי היא סבורה שהיא זקוקה לאהדת הערבים והיא לטעמה מבירה כוחם.
10. לגבי אמריקא יש לנו שני מנופי מקולח: 1) חשיבותנו האבאית במה"ח, 2) גורם היהדות באמריקא. אם כי הנשיא לא חייב כלום ליהודים, הריהו חלוי בקונגרס, ובקונגרס נוכל לפעול.
11. שלום עם הערבים הוא האינטרס העליון של מדינת ישראל, אבל יש חכמה שאמריקא (וגם הליגה הערבית) חדע טאין לדון אמנו על 1) וויחורים טריטוריאליים, 2) בינאום ירוסלים, 3) החזרת המליטים.
12. במתן בסיסים לידידים ולבעלי ברית אין משום פגיעה בריבונות (אנגליה וכן מדינות אחרות נחנז לאמריקא בסיטים וריבונותם לא נטבעה), אבל אין לדבר כלל על מתן בסיסים לאנגליה, כי היא לא תבן עלינו והעזור לערבים. ואז לאמריקא - יש להסביר שישראל כולה - מחוזקה במובן צבאי ואינדוסטריאלי - היא הבסיס. ויש לדאוג לשיפור דרכי ההחבורה (בבסיטים, שדות תעופה ונמלים), להגדיל כוח ייצורנו, לצייד ולאמן צבאנו. זה יעבוד לעולם החפשי ביום מקודה.

13. לנו אין ענין בסידור אזורי - שייכותנו היא לעולם ולא לאזור, אלא
בסידור בינינו ובין אמריקה, או עם נטו כולח.

הענין המקומי שלנו - הוא שלום עם הערבים. זה לא כרוך דווקא בכעיס
מלחמת עולם.

- נבטתי עם חכורה נוער שלנו החרדים לנחל. שוב הכברתי להם הסגב ועוד
יש להימנע אהם.

- בערב עליתי לירושלים.

29.3.53, יום א' יג' ניסן

ישיבת הממשלה. הודעתי שאני רוצה בחזמנות ראשונה - נראה לי בדרך
ליום העצמאות - להבהיר כי הסלום בינינו ובין הערבים הוא גורף הסלום העולמי,
ולכן אנו מוכנים לכל רגע לסלום. אולם אם הערבים ימליכו לחכות - גם אנו ימליכו
לא פחות. וסלום גירוסו עם ישראל זו כמי שהיא קיימת, ולא עם ישראל כמי שכי
שהוא היה רוצה שתהיה. אנו מוכנים לטויע ליטוב המליכים בארצות קרב במסלום
פיזויים, ואם יהיה מו"ב אנו בטוחים שהתביעות החסדיות ההדדיות יהיו בלי
קושי מיוחד.

כל החברים הסכימו להכין החצתרה, אבל אחדים דרשו שלא אחכה עם יום
העצמאות ואכריז על כך בהקדם. איני רואה חזמנות פתאומה כזו, לעני יום
העצמאות.